

οὐκ ἐστὶν ἡ ἐκκλήσις, ἀλλὰ τὴν ἐξοδὸν αὐ-
 τοῦ, τέλος δρόμου καὶ ἁγίων εἶρηκε.
 φησὶ γὰρ· ἡ δὴ ἀσπύδου καὶ ὁ καὶ εὐα-
 ῖς ἡ ἀναλύσεως ἐφέσηκεν· ὁ εὐα-
 ῖς ἡ δὴ πλὴν ἀναπάνομην ἀλλή δὴ
 ἀσπύδου καὶ διὰ τῶν τοιούτων ἡ μὲν τε
 καὶ πραγμῶν, δέκνυσι πάνσι τὸν τῆς
 μετανοίας ὄρον ἕως ἐξόδου καὶ
 θανάτου κεχρησθη μένον παρῆ μῶν,
 τῶν ἐποικίω βασιλέων· μεθού τῶ πῶ
 ἀμνητῶ ἀγίω πνί· δόξα· τιμῆ· καὶ πρὸς
 κύνησις· ναῦ, καὶ ἀκαὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων, ἀμην·

λότος β

τοῦ αὐτοῦ ποσὶ νόμῳ πνί καὶ κεφα, ρ
 ἐπὶ δὴ πολλὰ μὲν ἔβληθη τε γινῶναι,
 πῶς ὁ νόμος πνί καὶ ἐστὶν τὰ ἀπόστολ.
 καὶ πῶς ἡ γινῶσις καὶ ἡ ὄρασι τῶν φυλα-
 τῶν αὐτοῦ τὸν βυλομῆ, τὰ τὰ χαίρειν κα-
 τὰ δὴ ἀμην ἔρηκαμεν·

πρῶτον ὅτι τὸν θῆοί δαμεν πάν γὰθδ

αν ορωε
 σο δ μ
 ον λέγει
 γήσασ
 ποδα χ
 εως θα
 φη· δ
 καὶ κατε
 ν, τήν
 ρηκώσ
 θέω ἐπ
 ὑτητ
 ἴ· τὸν
 οὐδρ
 τί εἴ
 εἰ αὐτ
 τοῦ θε
 ἴτη
 μα το
 ανομ